

melsen om „Udvalgene“ — eller „Nævne“, som de nu skal kaldes — skulde herefter i Hovedsagen være den, der kom til at staa i den vedtagne endelige Lov (se ovfr. Nr. 1), saaledes at Loven altsaa skal være anvendelig overalt i Landet, hvor vedkommende Kommunalbestyrelse maatte finde, at Forholdene taler for Nedsættelsen af saadanne „Nævn“, ligesom Loven ikke alene skal gælde Beboelseslejligheder men ogsaa Butikker m. v. med tilliggende Beboelse, hvorhos den almindelige Grænse for Lejeforhøjelsen sattes ved, hvad der „vilde være en rimelig Leje under normale Forhold med Tillæg for Stigning o. s. v. (se ovfr. under Nr. 1). Endvidere inddroges samtlige Beboelseslejligheder under Loven, idet der gjordes Adskillelse mellem: 1) Lejligheder, der bestaar af mere end 3 Værelser, eller hvoraf der den 1. April 1916 svaredes over 500 Kr., og 2) Lejligheder paa højst 3 Værelser, for saa vidt Lejen den 1. April 1916 ikke oversteg 500 Kr., idet det for Lejlighederne under Nr. 1 foresloges, at enhver Forhøjelse af Lejen skal kunne forelægges for Nævnet af Lejeren, medens for den anden Klasses Vedkommende enhver Forhøjelse skal forelægges af Ejeren for Nævnet, „uden hvis Samtykke Forhøjelse ikke kan ske“. For Butikker m. v. skulde tilsvarende Regler gælde, dog at Adskillelsen her alene skulde bero paa Lejlighedens Størrelse (altsaa uden Hensyn til Lejens Størrelse). — Af Enkeltheder kan nævnes, at efter Regeringens Forslag skulde der, for saa vidt der efter Lejerens Ønske foretoges Forbedringer ved Lejligheden, som Regel meddeles Tilladelse til en Forhøjelse af Lejen med 6 pCt. aarlig af det Beløb, Forbedringen har kostet. Disse 6 pCt. forhøjedes i Folketinget til 10 pCt. efter Forslag af Udvalget, der paa dette Punkt mente at burde imødekomme et fra Husejerne fremkommet Ønske. Endvidere havde det — hedder det i Betænkningen — „været hele Udvalget magtpaaliggende at faa fastsat Bestemmelser, der ikke kan virke hindrende for Byggeriets Genoptagelse“, og Udvalget foreslog derfor indsat en Bestemmelse om, at der for nye Bygninger ved Fastsættelsen af Lejen skal tages Hensyn til Byggeomkostningerne, hvilket ligeledes vedtoges af Folketinget. Endvidere foreslog Udvalget Lovforslagets Bestemmelse om Nybygninger formuleret saaledes, at dersom en Lejlighed den 1. April 1916 aldrig havde været udlejet, skal Ejeren indhente Nævnets Billigelse af Lejens Fastsættelse. — Udvalgets Medlem, Wulff, der havde underskrevet Betænkningen og stod som Medforslagsstiller af Forslaget om den nye Affattelse af Lovforslaget, havde dog paa dette sidste Punkt stillet et Underændringsforslag, gaende ud paa, at den nævnte Bestemmelse skal udgaa. Han erkender — hedder det i en af ham afgiven Separatbetænkning — „at det ændrede Lovforslag er mere acceptabelt end det oprindelige